

İRŞAD DERGİSİ

“SABIR”

*“Asra yemin ederim ki,
insan gerçekten ziyandadır.
Ancak iman edip dünya ve ahiret
için yararlı işler yapanlar,
birbirlerine hakkı ve sabrı
tavsiye edenler başkadır.”*

(Asr/1-3)

İÇİNDEKİLER

1.Mustafa Özbağ Efendi'den Güldestesi/ İlkay BUĞDAYCI

7.Hz. Fâtıma/ Derya BAŞDAĞ

9.Sabr-ı Sükûn/Leyla Tuba TOPBAŞ

11.O'nun Bahçesi/İlgın CENGİZ

12.Sabır/Elif ASLAN

14.Psikolojik İyi Oluş İçin Önemli İlaç/Nigara ÖZAK

15.Çocuklarımızı Uyuşturucu Bağımlılığından Korumanın Yolları/Hümeyra SEVİNÇ

18.Çay Sohbetleri/Latife KARATAŞ ÖZBEK-Zeynep KOÇDEMİR

19.Tesbih Yapımı/Ayşegül SÜKÜT

20.Günlük Vird

21.Salavat-ı Seb-a

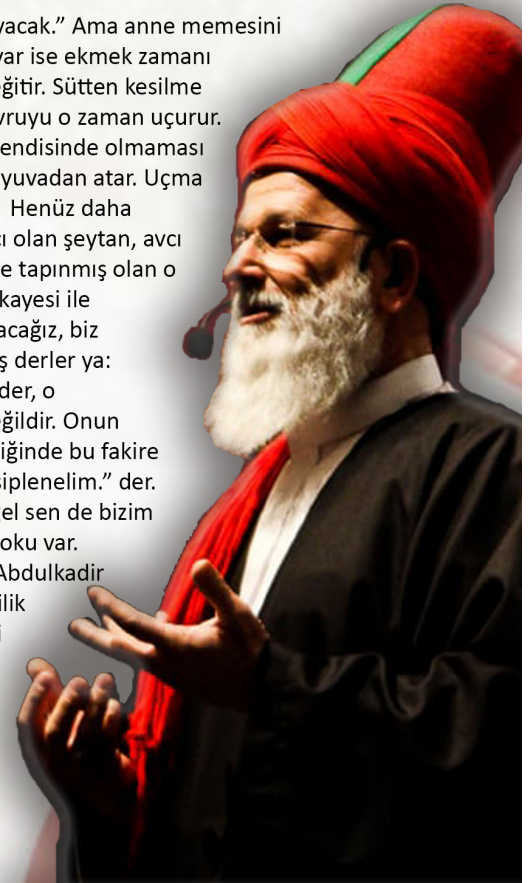
MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜLDESTESİ SİNEĞİN GEVŞEK TEVİLİNİN DEĞERSİZLİĞİ

Senin ahvalin, o tuhaf sineğe benzer ki o, kendini bir adam sanırdı. İçmeden kendi kendine sarhoş olmuş, zerresini güneş görmüş. Doğan kuşlarının öldüğünü işitmiş, şüphe yok ki ben vaktin Anka'sıyım demiş. O sinek, eşek sidiği birikintisindeki saman çöpünün üstünde gemi kaptanı gibi baş kaldırıp "Ben deniz vegemi hikayesini okumuş, bir zaman bunu düşünmüştüm. İşte şu deniz, şu gemi, ben de bunun ehliyim. Rey ve tedbir sahibi kaptanım." dedi. Deniz üstünde salını sürüp durmadaydı. O kadarlık bir su ona haddinden fazla göründü. O sidik, sineğe göre hudutsuzdu. Sinek de onu olduğu gibi görecek göz nerede? Onun alemi kendi görüşüne göre olur. Gözü bu kadardır. Denizi de ona göre. Batıl tevilci, sinek gibidir. Vehmi eşek sidiği, tevil ve tasavvuru saman çöpüdür. Eğer sinek kendi rey ile saplandığı teviden geçse baht, o sineği Hüma yapar. Bu ibret gözüne sahip olan, sinek olmaz. Ruhu, surette layık olmayacak derecede yüksek bir zat olur.

Demek ki bu heva ve hevesine uymuş, şeytanın ayak izlerini takip eden, kendi nefsinin ayak izlerini takip eden ama Kuran'ı tevil edenler; kendilerince dini yaşamaya çalıştıklarını zannedenler, bu sinek gibidir. Veyahut da bir kısım sufi görünümündeki kimselerde bu sinek gibidir. Nasıldır? Önce bizi bağlayan yerden gireyim. Sinek gibi dediğim şey şu: Bazen sufilerin vartaya düştüğü, ayağının kaydığı yerler vardır. Bunlar nelerdir? Hep böyle zaman zaman söylerim ya, o kimse bir kaç rüya görür, birkaç hal görür, bir çıt daha üstü onun üzerinden birkaç keramet zuhur eder, o kendisini oldum perdesine atar ve kendisini bu sinek gibi, çok affedersiniz, eşek sidiğinde saman çöpünün üzerinde kendini kaptanı derya zanneder. Bu sufilerde yaşanır mı? El-cevap: Yaşanır. Sufilerde bu genelde üçüncü makamla dördüncü makam arasında yaşanır. O kimse beşinci makama geldiğinde bu tip şeylere ehemmiyet vermemeye başlar. Bu üçüncü dördüncü makamda olanlar, kendilerine lakaplar taktırmaya başlar. Birisi ona bir lakap takar. Kimisi ona hocam der. Kimisi ona şeyhim der. Kimisi ona halifem der. Kimisi ona, zakir değildir, zakirim der. O da bundan mutluluk duyar. Birisi ona gider okutur. Birisi gider ona kendisini üfletir. Birisi gider ondan akıl alır. Birisi gider onunla istişare eder. Birisi gider ona bir şey söyler. O da orada artık kendi kendisine ahkam kesmeye başlar. Sufilikteki varta budur. İşine bakmaz. Ya? O böyle kendince önemli bir zat olmuştur. Allah muhafaza eylesin.

Bunun normalde bir de nesi var? Sahte sarhoşları vardır. Sahte sarhoş nedir sufilikte? Kendisi spontane bir beyit söyleyemez kendisinden. Ezber beyitler söyler. Yunus'tan iki şiir, Mevlana'dan beş tane beyit, Niyazi Mısri'den on tane beyit herhangi bir yerden bir divan ezberler. Onunla avlar insanları. Ona desen ki aşıkısan, neye aşıkısan onunla alakalı bana anlat, desen o susar. Oradan bir dem vuramaz. Oysa aşıkısa bir kimse, aşık olduğu maşukunu her demde, her perdede görmeyi arzu eder ve onunla olmayı arzu eder ve öyle olunca da o kimse her demde her perdede de o sevgilisinden bahseder. O maşuğundan bahseder. Bahsedemiyorsa tabiri caizse ayran içip sarhoş olanlardan o. Onlar sahte sarhoş. Yalancı ve sahte sarhoş olduğundan dolayı etrafındaki insanları da ne yapıyorlar? Onun o yalancı ve sahte sarhoşluğuna kanıyorlar. Bunlar, çok özür dilerim, beyaz bir şey içtiklerinde sarhoş olduklarını düşünüyorlar. Asıl sarhoşluk verecek olan şey, Mansur şarabıdır. Sen onu içebildiyen, sana ondan bir damla aktırdıysa, senin aklın yerinde değildir. Aklın yerinde olmadığından dolayı sen ezberinden konuşamazsın. Ezber konuşan bir kimsenin, aklı yerindedir. Ben o yüzden ezberleri sevmem. O, sabahtan akşama kadar bir metni ezberler, metni ezberledikten sonra çıkar, ezberindeki anlatır. Ona farklı bir soru sorarsan, o farklı soruya cevap veremez veya o esnada spontane farklı bir şey geliştiğinde, tabiri caizse, "Akıl, aşka gelince çamura saplanmış eşek gibi apıştı kaldı." der ya Hz. Pir. O da çamura saplanmış eşek misali apışır kalır. Çünkü onun sarhoşluğu sahte bir sarhoşluk. Onun aşıklığı da sahte bir aşıklık. Onun sufiliği henüz olgunlaşmamış henüz daha kemale ermemiş. Hazreti Pir' in demesiyle:

"O, daha süt içecek. Süt içtikten sonra gelişecek, gelişince ekmek istemeye başlayacak." Ama anne memesini bırakmaya yine de cesaret edemeyecek. Çocuk eğer ki çocukluğundan erdemliliği var ise ekmek zamanı geldiğinde anne memesini kendisi keser. Ama çocuğun erdemliliği yoksa anne onu eğitir. Sütten kesilme çağı geldiğinde sütten onu keser. Bir kuş misali. Anne kuş, ne zaman uçacaksa o yavruyu o zaman uçurur. Ama anne kuş acemi ise veyahut da kuşun kendisinde olmaması gereken bir hırs, kendisinde olmaması gereken kibir var ise henüz daha kanatları tüylenmeden uçma sevdasıyla kendisini yuvadan atar. Uçma sevdası ile kendisini yuvadan atınca, hazırda bekleyen avcılar o yavru kuşu avlarlar. Henüz daha uçmaklığa varmamış olan sufi de kendi kendisine ben uçmaklığa vardım der ise avcı olan şeytan, avcı olan heva heves, avcı olan nefis ve şeytanlaşmış nefesine kul olmuş heva ve hevesine tapınmış olan o avcı insanlar, o sufiyi avlarlar. Gaflete düşeni birisi avlar. İşte Hazreti Pir, bu sinek hikayesi ile herkese ders veriyor. Burada Kur'an tevilcilerine ders verirken aynı dersi de ne yapacağız, biz kendimize çıkaracağız. Hani Abdulkadir Geylani Hazretlerine gelir birkaç tane derviş derler ya: "Bizim üstadımız her gece zikrullahta cennet meyvesi yiyor." der. Mübarek rabita eder, o rabitasında bakar ki onların dediği şeyh, Cennet bahçelerinde dolaşan bir kimse değildir. Onun dervişlerine der ki: "Üstadınıza selam söyleyin, yine öyle bir Cennet bahçesine girdiğinde bu fakire de himmet etsin, biz de Cennet bahçelerinde dolaşalım, oranın meyvelerinden nasiplenelim." der. Yine zikrullah halakasında öyle bir hal olunca, o zat büyük bir kibirle: "Ya Geylani, gel sen de bizim soframızda misafirimiz ol." deyince o zat bir bakmış, çok affedersiniz, elinde eşek boku var. Cennet nimeti diye yediği şey, eşek boku. Ondandır kendine gelir ve koşu koşu Abdulkadir Geylani Hazretlerine gider, önünde diz çöker. Der ki: "Biz küstahlık yaptık, biz kibirlilik yaptık, kendimizi Cennet bahçelerinde Cennet nimetleri yiyenlerden zannettik. Bizi affet, bize de ders ver, himmet et biz de senin dervişin olalım." der ve ders alırlar. İşte, sufinin Holmadan önce kendi kendine oldum diyeni bu sinek gibi olur. Allah muhafaza eylesin.

Doğan kuşlarının öldüğünü iştmiş, şüphe yok ki ben de vaktin Anka'sıyım, demiş. Şimdi kuşların içerisinde doğan kuşu övülür, methedilir ya. İnsanların içerisinde peygamberler methedilir, övülür. Ondan sonra veliler övülür, methedilir. Sonra salih insanlar methedilir, övülür. Sufiler methedilir, övülür. Geçmiş dönemde sufiler methedilir, övülürdü. Geçmiş dönemlerde Allah dostları, veliler methedilir övülürlerdi. O yüzden bir kimse etrafındaki insanları aldatacaksa ya dervişlikle aldatırdı ya da üstatlıkla aldatırdı. Şimdi öyle değil. Şimdi dışarıdaki toplum, veliyi tanımıyor. Dışarıdaki toplum sufiyi tanımıyor. O yüzden dışarıda ben sufiyim dersiniz işiniz bozulur. Ben dervişim dersiniz dışarıda, işiniz bozulur. Neden? İnsanların çünkü sufilere, dervişlere karşı antipatisi var. Hele bu zamanda insanlar artık tekrar sakallılara karşı dahi antipati duymaya başladılar. Örtülülere karşı antipati duymaya başladılar. Sebep? Çünkü bugünkü toplumda ben mücahitim, ben Müslümanım, ben işte şöyle cihat edeceğim, şöyle davamız var, böyle davamız var diyenler belli bir makama belli bir mevkiye gelince bozuldular. Parayı gören makamı gören bozuldu, parayı gördü makamı gördü bozuldu. Haramlara daldılar. Lüks villalar, lüks arabalar, haksız kazançlar içerisinde yüzüp gitmeye başladılar. Bunu gören toplum, Müslümanlardan soğumaya başladı. İslam'dan soğumaya başladı. Bunu gören gençler Müslümanları ve İslam'ı yaşıyorum diyenleri, hepsini de bir kategoriye koymaya başladı. Artık insanlara dinden bahsedemez olduk, artık insanlara sufilikten bahsedemez olduk. Sebep? Bizdenmiş gibi görünen, bizimleymiş gibi görünenler ne yazık ki İslam'ın yasakladığı her şeyi İslam'mış gibi görünerek yaptılar. İşte böyle İslam, Müslümanlık geçer akçe olunca, işte bir yerlere gidip bir makam sahibi olmak, bir yerlere gidip bir mevki sahibi olmak, bir yerlere gidip üç beş kuruş kendisine para devşirmek için kendisini Müslümanmış gibi veya o partidenmiş gibi veyahut da o cemaatten o topluluktanmış gibi gösterip böyle kendini dizayn ettiklerinden dolayı o insanlara bakan toplum, İslam'dan soğudu. Dinden soğudu. Ama geçer akçeydi İslam olmak, Müslüman olmak. Geçer akçe olunca işte doğan kuşlarının methedildiği gibi o da kendisini doğan kuşu gibi gördü. Ben vaktin Anka'sıyım dedi. Yani sufilik olarak buna bakacak olursak, ben zamanın kutbuyum, dedi. Benden başka kutup yok, dedi. Ben son kutbum, dedi. Benden sonra gelecek olanlar kutup olmayacak, dedi. O zamanın Anka'sıyım, ben zamanın İsa'sıyım, ben zamanın Musa'sıyım, ben zamanın nebisiiyim, dedi. Hatta birisi çıktı, ben nebiyim dedi. Bir başka birisi, ben zamanın Mehdi'siyim, ben Mehdi'yim, dedi. Bir başkası çıktı. Ben zamanın İmam-ı Azam'ıyım dedi. İmamı Azam kim oluyor ki, dedi. Kulaklarımla duyduğum şeyleri söylüyorum. Televizyonlarda kulaklarımla duyup, gözümle seyrettiğim şeyleri söylüyorum size. Bunları bu fakir kulaklarıyla duydu. Bu neden? Çünkü insanlar oradan aldatılıyor, insanları dinden aldatırsınız çok rahat. Çok rahat aldatırsınız. Çok rahat milliyetçilikten aldatırsınız, çok rahat dinden aldatırsınız, çok rahat sufilikten, cemaatten, tarikattan, cemiyetten, topluluktan aldatırsınız. Çok rahat atlattırsınız. O yüzden bu fakir 30 küsur yıldır bağıır, der ki: "Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz." Bir kimse size sohbet etti de sonra pamuk eller cebe, dedi. Hala da söylüyorum bunu, hala da ümmeti Muhammed kandırılmaktan zevk alıyor. Ya bir sohbetin arkasından çıkarken pamuk eller cebe denir mi? Ama hala da deniyor. Bunu alıştırır ne? Bunu alıştırır diyanet. Hiçbir cuma hutbesi duymadım daha, namaza başladığımdan itibaren, hiçbir cuma hutbesi duymadım ki ardından para istenmemiş olsun. Bu Hristiyanlıkta var. Musevilikte var. Başka hiçbir şeyde yok bu. Bozulmuş Hristiyanlık. Gidersin kiliseye yardım edersin. Papaz seni affeder. Ne zaman pazar ayinine gitseler para toplarlar. Herkes affolunmuş olarak çıkar. Bu Musevilikte var. Suç işlersen, günah işlersen gidersin haham başına parayı verirsin affolunsun. Türkiye'de değişik topluluklar var, değişik topluluklarda düşkün ilan edilenler orada gider dedeye para verir, kurban keser, oraya tasadduk eder, düşkünlükten kurtulur. İslam bu değildir. Müslüman, dilenci değildir. Hiçkimse peygamberlik taslayıp, Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) cihada gideceği zaman Müslümanlardan yardım topladı deyip de onun arkasına sığınıp para toplamasın. Haydi cihada gideceksen silah mı alacaksın? Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) Hazretleri silah almak için para topladı, zırh almak için para topladı. Sen ne için topladın? Ne için topladığın belli değil.

İşte kendisini doğan kuşu zanneder. Ne yapar? Der ki, ben zamanın kutbuyum. Kendisine der ki, ben zamanın piriyim. Kendisine der ki, ben zamanın nebisiiyim. Kendisi için der ki, ben olmasam dünya helak olurdu. Kendisi için der ki, ben zamanın İmam-ı Azam'ıyım. Kendisi için der ki, ben zamanın en büyük tefsir kutbuyum. Kendisi için bunu söyler. Allah muhafaza eylesin.

O sinek, eşek sidiği birikintisindeki saman çöpü üstünde gemi kaptanı gibi baş kaldırıp "Ben deniz ve gemi hikayesi okumuş, bir zaman bunu düşünmüştüm. İşte şu deniz, şu gemi. Ben de rey ve tedbir sahibi kaptanıyım." der. İşte bu tip heva ve hevesine düşkün insanlar, bu tip nefsaniyete ve şeytaniyete hizmet edenler, bu dünya makamına dünyanın parasına puluna tapanlar kendilerince kendilerini zirvede görüyorlar. Şimdi Cevdet'i görünce sanat erbabını da katayım. Sanat erbabı da öyle görür. Adam iki civata sıkamaz kendini usta görür. Evet sanat erbabında da vardır. O testere tutmasını bilmez, kendisini mobilyacı görür. Perişan eder milleti. Anahtar tutmasını bilmez, kendisini tamirci görür. Bazen zaman zaman böyle bir anı olarak anlatıyorum. Ben sohbete gidiyorum Ankara'ya, yolda araba habire tekliyor, arıza yapıyor. Sabah vakti daha herkes kapalı. Cevdet'e telefon açtım. Cevdet, araba böyle böyle yapıyor dedim. Dedi ki: "En yakın elektrikçiye gir, bir baktır, elektrik gelen yerlerini bir ölçtür." Bozüyük'te bir elektrikçiye girdim. Açtım kaputu adam baktı, baktı... Benim gibi bakıyor o da bir fark yok yani onun bakışı ile benim bakımım arasında. Dedim kapat kapat abiciğim sen, dedim. Ayıptır söylemesi, bir sabah sifahi verdim. "İş yaptırın yaptırmayın, bir esnafa gittiğinizde isterse bir lira olsun sabah sifahi verin esnafa." Adaptır. Bir iş yapmadı, selamünaleyküm hayırlı işler deyip çıkmayın, hayır. Adam siftah yapsın. Bir de içinden dua et ona. "Yarabbi bereketlendir, lütuflandır, ikramlandır katından ver hayırlısıyla." diye dua et. Dedim kapat abiciğim. Kapattı aradım Cevdet ustayı. Adam dükkanı açmış ama benim gibi baktı baktı kaldı, dedim. Bir şey yok çünkü, o senin dediğin küçük akünün nerede olduğunu dahi bilmiyor bu adam, dedim. Biz ikinci elektrikçiye gittik. O da aldı büyük tornavida pense falan takım taklavat ne varsa. Ben açtım arabanın önünü dedim nerede bunun küçük aküsü? Böyle baktı. Bunlarda iki akü mü var, dedi. Vallahi iki akü varmış, ben de bilmiyordum, dedim.

Ben ustayı vereyim sana, tarif etsin dedim ,verdim Cevdet ustayı. Cevdet usta tarif etti. Ben yolda kalacağım ya, neyse tarif etti ona. Şurayı aç burayı aç adam öyle tarif etmesine rağmen açamıyor. Zor açtı. Ben dedim bu iyice hasar verecek. Bunlar ustayım diye dükkan açmışlar. Öyle olmayın, insanların malına zarar verirsiniz. Allah korusun. Şimdi işte bunun gibi sanat erbabının da olmadan oldum diyenleri var. Ya adam tahtaya çivi çakmasını bilmiyor mobilyacı. Adam duvar örmesini bilmiyor ama duvarcı. Bakıyorum ben şimdi, böyle diyorum ki bu duvar yamuk olmamış mı ? Sıvacı düzeltir, diyor. Nafiz'a diyorum, Nafiz sen düzletecekmışsin, diyorum. Benim yanımda bir şey demiyor. Ben gittikten sonra onun boğazını sıkacak neredeyse Nafiz. Sen neden böyle yamuk yaptın diye. Ama ne? Adam duvar ustası. Onlarda alışkanlıkmiş öyle. Replikmiş. Ne o? Duvar ustasının hatasını sıvacı kapatıyormuş. Sıvacının hatasını boyacı kapatıyormuş. Neden hata? İşte olmadan önce oldum... Allah muhafaza eylesin. İşte böyle olmadan önce oldum olunca, dine de zarar veriyor. Sanata da zarar veriyor. Veyahut da evlilik çağına gelen insanlar, anne baba çocuğa bakıyor çocuğun eksikliğini görmüyor. Diyor ki benim çocuğum evliliği götürür. Başlıyor kız aramaya soruyorsun ne iş yapıyor, iş yok. Soruyorsun ne geliri var, gelir yok ama evlenecek veya kızı evlenecek. Unutmadığım böyle örnekler var bende. Hacı kardeş evlendirdi, her şeyi sana ait evlendirdi. İyi olur. Aaa düğüne bir hafta var. Kızım bulaşık yıkamasını bilmiyor. Nasıl yani? Eee basbayağı. Eee nasıl olacak? Bulaşık makinesini alsın erkek tarafı. Allah Allah! E olur mu? E olacak, kalsın yoksa. Kızı o güne kadar elinde hiç bulaşık yıkamamış. Kızını evlendiriyor adam, kadın. Ben duruyorum, eyvah nasıl bir işin içine girdim diyorum. Erkek derviş, kız derviş, aileler derviş... O diyor ki kalsın, benim kızım bulaşık makinesiz mi evlenecek? Düğüne bir hafta var, kartlar basılmış. Çocuğa diyorum ki böyle böyle, kalsın abi diyor, ben bulaşık makinesi alamam şimdi. Aldık gönderdik. Kız, oğlan aldı diyor; oğlan da kız aldı diyor. Herkes birbirine dediğini yaptırdı, olan Mustafa Özbağ'a oldu arada. Evlendiler mutlular, çocuk çocukları var. Allah mutluluklarını arttırsın, sıkıntı yok. Ama kızını evlendirecek, bulaşık yıkamasını bilmiyor kız, elde bulaşık yıkamasını bilmiyor, ben biliyorum o bilmiyor. Ben biliyorum, iyi bulaşık yıkarım ben. O bilmiyor ama evlendiriyor kızını, muhteşem, Allah muhafaza eylesin ve o, ben on numara ev hanımıyım diyor, öbürü de ben on numara adamım diyor. Evlendikten sonra daha bir ay geçmiyor evin kirasını ödeyemedik babana söyle de evin kirasını ödesin diyor, adam. Evlendiği gece ne kadar takı varsa alıyor takıları, borç ödemeye koşturuyor ertesi gün sabah. Daha ilerisi düğün salonunda takılarla borç ödüyor daha düğün bitmemiş fazla değil 5-6 ay sürüyor zaten, Allah muhafaza eylesin.

O sidik, sineğe göre deniz, üstünde salını sürüp durmaktaydı. O kadcık bir su ona haddinden fazla görünürdü. Böyle insanlara küçücük şeyler çok büyük görünür. Bir rüya görür, onun için rüya çok önemlidir. O yeşillikler içerisinde bir kuşun uçtuğunu görmüş, o rüyayı tevillendirmeli o. O gözünü kapattığında bir anda böyle bir şey oluvermiş ama ne oluvermiş olduğu belli değil, önemli o... O gözünü kapattığında başka bir perde açıldı ama ne olduğunu bilmiyor. Ben bunları normalde dinlediğimde söylüyorum, onun rüyası muhakkak çok önemlidir. Normalde bir yeşilliklerin içerisinde giderken bir ağacın üstünde bir tane kuş görmüş, o kuş ona gözünü dikmiş ve bakmış. Muhakkak tevillendirmesi lazım onu. Ne zaman görmüş? Sabah saat 03:30' da görmüş. 03:30' da telefonun çayı çalması lazım. Sen de diyeceksin ki bu saatte ya ölüm oldu ya hastanede kaldı ya postanede kaldı ya yolda kaldı. Bayansa kocası evden kovdu. Evet, yeni çıktı bunlar. Bunlar, adamız diye geçiniyorlar içimizde. Gece saat 03:00'te, 03:30'da, 04.00'te kadını kapının önüne bırakanlar var. İyi ki bunlar derviş değil, dersini mersini alır, Fizan'a gönderirdim zaten, ama var bunlar, adamız diye geçiniyorlar içimizde. Benim telefon 05:30'da çalınca kendimce bunlar var diyorum; ya sokağa atıldı kadın, birisi, bizim dervişlerden birisi, ya adam dövdü ya bakıyorum bunun annesi hastaydı diyorum, annesiyle alakalı bir şey veyahut da babasıyla, eşiyile, bir tarafında bir sıkıntı var orada. Açıp bakıyorum numara farklı, bende numara kayıtlı değil, saat 03:30, açıyorum. Mustafa Hoca ile mi görüşüyorum, dediğinde tamam derviş değil o. Ben hoca değilim, buyurun. Hocam bir rüya gördüm, işte, anlattığım rüyayı anlatıyor veya bunların farklı versiyonları. Üzerine alınsın insanlar bunları, burada söyleyeyim. Veya sabahleyin daha saat 03:30'da 04'te 50-60 tane mesaj bir şahıstan. Yazıyor... Ben bir cümle yazıyorum: Saatin 04:00 olduğunun farkında mısın? En son mesaj şu: Neden cevap yok? Şikâyet için değil. O da kendini çünkü kaptan-ı derya görüyor. O rüya onun için kaptan-ı derya veya o kimse çok önemli derviş. O şahıs çok önemli. Her şeyden önemli, senin her şeyinden önemli o. Saat 03:30 cevap vereceksin, saat 05:30 cevap vereceksin hiç önemli değil veya ne zaman o yazdı, sen hazırda bekleyeceksin. Cevap vereceksin veya o ararmış, hazret ararmış ya, anında cevap vereceksin. Sebep, çünkü o kaptan-ı derya, o Anka kuşu, o doğan çünkü, onun gibi derviş yok, onun gibi âlim yok, onun gibi fıkıh bilen yok, onun gibi tefsirci yok.

O sidik, sineğe göre hudutsuzdu. Sinekte onu olduğu gibi göreceksin göz nerede? Ama bu insanlarda bir meseleyi olduğu gibi göreceksin göz yok. Sebep? Ferasetsiz. Sebep? Aşk ehli değil. Sebep? Zikir ehli değil. Sebep? Mana ehli değil. Eğer mana ehli olmuş olsaydı Hazreti Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) yürüyüp giderken bu kabirdekilerin azaplarını gördünüz mü, dediğinde onu görecekti veyahut da mana ehli olmuş olsaydı, Hazreti Ömer (radiyallahu anha) gibi hutbeye çıktığında "Ya Sariye, el cebel!" diyecekti ama yok, o mana yok onda o mana olmadığı halde benim gibi kör; kendisini görüyormuş gibi gösteriyor, kendisini mana ehliymiş gibi gösteriyor. Hatta inanıyor ona. Hatta kendince böyle daha yeni, ya daha sen çorbayı üf diyorsun daha dur, daha yeni derviş olmuşsun dur bakalım, daha ne yollar geçeceksin. Ona biraz öteye git deyince bir bakmışsın gitmiş. Dur, daha ne çileler çekeceksin sen, ne sıkıntılar göreceksin. Yok. Şimdi bugünün insanı bir anda olacak bitecek, bir anda. Yazıyor. Üç gündür ders almış. Benim seyri sülukum ne zaman başlayacak? Dedim ki hiç gıybet etmediğin zaman, senin seyri sülukum gıybete bıraktığın zaman başlayacak. Cevap yok. Yazıyor. Bana ne zaman esma vereceksiniz? Rüyanda gördüğün zaman esma vereceğim, diyorum. Gör rüyanda, vereyim esma sana. Ama esma bekliyor. Neden? Onun gördüğü, kendisine hadsiz hudutsuz görünüyor. O kendince bir şey görüyor ya. . Örnekliyorum. Şimdi Şeyh Efendi'nin zamanından söyleyeyim, Şeyh Efendi ile bir yere gittik, Mustafa Efendi'ye anlatın hallerinizi rüyalarınızı, dedi.

Bana, Mustafa Efendi şurada bayanlar var, ben onlarla bir görüşeyim oğlum, buradan bu gece gidelim, dedi. Emredersiniz, dedim. Neyse, oranın erkekleri toplandılar. Böyle dervişlerde kabullenememe hastalığı vardır. Bir şeyi kabullenmez. Böyle inadi takılır. Mesela Adnan bütün semazen, mutribandan sorumlu. Adam onu kabullenmek istemez. İçinden ona karşı muhalefet götürür. Ona o vazifeyi veren kim? Üstadı. Sen üstadına muhalefet ediyorsun, ona değil. Onun farkına varmaz o. İşte Erdoğan, Tekirdağ'ın zakiri. Orada o kimse ona karşı içinden muhalefet besler. Ya sen aslında üstada muhalefet ettin. Neden? O bir gün sabahleyin kalkıp ben zakirim demedi ki. Onu oraya atayan var. Sen ona neden muhalefet gösteriyorsun? Dervişlerde bu batını hastalıktır. Manevi hastalıktır bu. Bayanlarda da vardır bu, erkeklerde de vardır. Mesela semazenin biri şunu der: Ben şeyhime bağlıyım ya, Adnan kim oluyormuş? Bunlar manevi hastalıktır. Ben şeyhimi tanırım, başka kimseyi tanımam. Ee sen şeyhi tanıyor musun? Evet. Ee, onu vazifeli kılmış, oraya sen vazifelisin demiş. Sen nasıl tanıyorsun şeyhini? Yok aslında, gerçekte şeyhine de muhalefet ediyor. Manevi hastalıktır bunlar.

Şimdi Şeyh Efendi dedi ki Mustafa Efendi oğlum, sen dinle. Hallerinizi rüyalarınızı anlatın Mustafa Efendi'ye, dedi. Ben oturdum şimdi "Arkadaşlar bir sorusu olan varsa, anlatacağı olan varsa anlatsın." Birisi böyle kafasını dikti, "Anlattığımız hali anlayabilecek mi acaba?" dedi. Ben hiç oralı olmadım, (o kişi) birini (işaret ederek) mesela Erdoğan, Erdoğan'a (diyor ki) "Anlat bakalım Mustafa Efendi'ye.." Yani (ona göre) Erdoğan (maneviyat açısından) daha düşük ya onunkini (onun rüyasını) anlatırsınız... Neyse yine böyle bir iki şey yaptı. Birisine "Sen eşofmanlarla yatıyorsun gece terlemiyor musun?" dedi ona. Allah'ım ya Rabb'im diyorum ben, Rabb'im diyorum bana sabır ver. Tabi o zamanlarda böyle değilim ben, biraz daha deli doluyum. Neyse bir iki daha pijama muhabbeti devam etti. Senin dersini mi alayım göndereyim, dedim. Dersini almadan mı göndereyim, dedim. Bu durdu şimdi. Yoksa dedim her ne halt işledin hepsini sayayım da mı göndereyim buradan dedim, tık yok bunda. Dün gece ne yaptığını, bir gün önce geceleyin gündüzleyin ne yaptığını, eşinin ne yaptığını, ona nasıl davrandığını... Bu durdu, daha anlatayım mı dedim ben, bu kaldı. Şimdi milletin donuyla mı uğraşıyorsun, dedim. Senin dediğin zamanda o adam eşofmanlarla yatmadı, dedim. O da senden sopanı sakladı, dedim. Döndüm, dosdoğru söylesene, eşofman yoktu ayağımda desene, dedim ben. Yoktu abi. Ne söylemiyorsun, dedim. Desene dedim; ben eşofmanlarla yatmışım, senin gibi çiçekli böcekli pijamayla yatmadım deseydin ya, dedim. Tık yok. Alayım mı dersini dedim ben, gene tık yok. Sen hiçbir hal görmüyorsun. Hal gördüğünü zannediyorsun sen, dedim ben. Geylani Hazretleri'ni görüyorum ama, dedi. Kendin konuşturuyorsun onu kendi nefsinde, dedim. Bu kaldı. Dedim senin görmüş olduğun hallerin hepsinde pir efendileri gördüğünü düşünüyorsun, hepsini de sen kendin konuşturuyorsun, dedim. Bu kaldı şimdi. Ama orada ne o? Kendince orada 5-10 kişinin içerisinde o hal derviş konumuna koymuş kendini. O kendince o hayallemeyi eşek sidiği görüyor. O eşek sidiğinin üzerinde o kendince bir tane de saman çöpü, kendini kaptanı derya görüyor sufilikte. Fıkıhta, o kimse iki tane kitap okumuş kendisini İmamı Azam görüyor. Öbürü iki tane tefsir yazmış, kendisini Fahrettin Razi'den fazla görüyor. Taberi'den fazla görüyor kendisini. Allah muhafaza eylesin. Neden? Çünkü bunların hiçbirinde gerçek anlamda mana yok. Sıkıntı bu. Mana yok. Mana olan kimse ben oldum, ben gördüm, ben bittim, ben şöyleyim, ben böyleyim, ağzından çıkmaz onun. Ha kimisinde de yoktur, varmış gibi gösterir. Var ama konuşmuyor... Değil canım kardeşim, yapma, dervişliğini yaşa.

Batıl tevilci, sinek gibidir. Vehmi eşek sidiği, tevil ve tasavvuru saman çöpüdür. Bu batıl tevilci ne? Kuran'ı tebliğ edenler, meseleleri tevil edenler. Sufilikte batıl tevilci, rüya tevilci de yok hal tevilci de yok, kendi kendine rüya tevil edeceğim, hal tevil edeceğim diye uğraşır. Batıl tevilci sufilikte... Otur oturduğun yere. Sufilikteki disiplin çok güzeldir, bir kimsenin üstadı varsa mesele bitmiştir. O kimse der ki üstadımıza sor canım kardeşim. Hee senin gördüğün rüya evet baksana makam verecekler sana. İsa, sana bir makam verileceğini ben bekliyorum. Bekliyorum bir makam verilecek sana. Tamam. İsa, o batıl tevilcinin peşinde. Ona söyledi ya, ona bir makam verecekler. Bu bayanların arasında daha fazladır, hele pandemide internette bomba. Tabi onu söyleyen kişinin karşısındaki derviş ise o derviş dönüyor şeyhine, diyor efendim falanca kardeş bana böyle böyle diyor, ne kadar itibar edeyim? Ben de diyorum ki bunlar boş muhabbet, kalıyor... Ama bunu böyle teyit etmeyenler var. Ona tatlı geliyor, ona diyor ki yakında sana makam verecekler. Ona diyor ki yakında sana mevkii verecekler. Bak İsa, sen benim dersimi takip et, sana Kur'an okutacağım, bak sen internette benim Zoom yayıma katıl duayı sana yaptıracağım. Olmadı biraz da hediye gönder bana, ben sana her şeyi yapacağım ya, merak etme. Batıl tevilci bunlar!

Ben kendi içinde bulunduğum topluluğu da konuşurum. Ben Kuran, sünnet yolunda yürüyeceğim. Beni ilgilendirmeyen bir kimse kırılacakmış, üzülecekmiş, ben doğruyu anlatmaya çalışırım. Batıl tevilci. Ömer, yarın Emir Sultan'a gideceğim; senin için dua edeceğim hususi bak haa. Tamam. Yani Zoom'dan beni takip et. Emir Sultan geldi, seninle alakalı bir şey söyledi. Ne söyledi? Bir şey söyledi ama şimdi söyleyemem sana. Batıl tevilci bunlar. Bunlar dervişlerin algısını daha doğrusu Allah affetsin yeni yepildek dervişleri kandıran yol kesici bunlar. Batıl tevilci. Bir ara Şeyh Efendi'nin zamanında da birisi vardı bizde de. Gider mesela işte, Erkan; Mustafa abin seni dosdoğru yetiştirememiş. Sen uğra bana, ben seni biraz yetiştireyim. Erkan'ı ben çavuş etmişim veyahut da derviş, koşturuyor ya. Batıl tevilci. Adamı kendi nefesine bağlıyor. Cevdet sen biraz daha çalış, sana şiş burhanı vereceğim. Cevdet onu görünce şiş burhanı alacak ya, kolay bir şey mi, esas duruşa geçiyor. Batıl tevilci. Erkan, rüyamda gördüm sıkıntı mı var sende? Batıl tevilci. Sen onu rüyamda gördüysen ağla sabaha kadar kardeşin için, dua et ona. Onun kendisine söyleme, ne kendisine söylüyorsun. Batıl tevilci. Bunlar sufiliğin içerisindeki batıl tevilciler. Bizi ilgilendiren yerler bunlar. Benim üstadım var kardeşim, sana ne ya! Allah affetsin, kendimi büyüklendirmek için söylemiyorum. Şeyhler gelirdi ya, ben Bayındır'dayım, İzmir'den şeyh geliyor. Mustafa Efendi seni rüyamızda gördük bizim halifemiz olacaksın, kabul et, hemen halifeliğini hilafetini yazayım senin. Daha Bayındır'dayım ben yeni. Böyle evet hareketliyiz, canlıyız, koşturuyoruz. Böyle ses getiriyor her taraftan..... Tabi İzmir'de 6-7 tane şeyh var. Bergama'da var, Manisa'da var, Turgutlu'da var o zaman şeyhler. Dağın öbür tarafında Kemal

Paşa'da var. Bizim bölge mümbit toprak. Tire'de var. Ödemiş'te var. Melamiler zaten, Melami şeyhleri, onlar zaten bomba her birisi de... Tabi var bir sürü... Her yerde şimdi duyuluyor ya bir de benim hikaye enteresan. Hikaye çok güzel. Hikaye ne? Adam derviş olmazdan önce uçmuş ya, sonradan tövbe etmiş dönmüş, şimdi uçan kuşun kanadını durduruyor havada, vaay gidelim hemen... Batıl tevilci. Bayındır'da bir yaygara koptu; ben itikafa girdim, birisi yemek getirmiş kapının önüne koymuş, yemekten de haberim yok, gerçekten haberim yok... Ben içeri bir giriyorum küçücük bir oda var, orada ben odadan dışarı çıkmıyorum, Şeyh Efendi yasakladı. Güneşi görmeyeceksin, dünya kelamı konuşmayacaksın, işte telefonda sıraladı, şunu şunu şunu yemeyeceksin. Ben içimden dedim ki bir şey yemeyeceksin o zaman dedim. Ben birinci gün üç lokma, ikinci gün iki lokma, üçüncü gün bir lokma, bildiğiniz bir lokma, bir dilim ekme bunlarla iftar ettim. İftar ettim, sahur değil. Üçüncü günden sonra yeme içme yok, bir tek çay var, bütün gece çay içiyorum. Benim itikaflar öyleydi sizinkilere bir şey diyemem. Biz nerede yemek göreceğiz, içmek göreceğiz. Odada duruyorum ben. İftar için Ramazan ya, iftar için kapının önüne bir kimse böyle birkaç tabak yemek koymuş, sen yatsı namazından önce gelmiş hani boşları almak için, bir bakmış hepsi kurtlu, içinde kurtlar cirit atıyor. Utanmış, almış tepsiyi eve gitmiş. Adama vermiş vermiştir: Senin kazancın haram. Macır Hasan'ın oğlu orada itikafta, ben ona (babamın lakabı Bayındır'da Macır Hasan) yemek götürdüm, bütün mahalleye yaymış. Kazancından şüphe eden yemek götürsün kapının önüne koysun. Bütün Bayındır duydu bunu bir anda, millet geliyormuş yatsı namazına beni görmek için, ben çıkmıyorum namaza. Ben içerideyim bekliyorlarmış, bekliyorlarmış çıkan yok, giden yok. Kimisi diyormuş ki uçtu, kimisi diyormuş ki kaçtı, kimisi şunu oldu, kimisi bu oldu.

Bizim resmi daire. O zaman orman işletmesinde kalıyorum. En sonunda dayanamamış müdür. Müdür, müdür yardımcılarını camiye gelmişler. Müdür demiş, ben onun müdürüyüm ya gireceğim, görüşeceğim, ne yapıyor bu adam? Demişler ki giremezsin, görüşemezsin. Demiş müdürüyüm ben onun, gireceğim. Yok demişler giremezsin. Bizim arkadaşlar katmamışlar içeri. Eee tabi o da dönmüş. Müdür sonra kendisi anlattı bana. Bayındır'da kalmadı bu. Bölgeye komple yayıldı. Orada bir tane evliya var diye. Ben sabah evden çıkıyorum. Birisi bekliyor kapının önünde. Bismillahirrahmanirrahim. Ben hiç orali olmuyorum. Ben yürüyorum, daireye yetişeceğim. O, benim arkamdan koşuyor.

-Abicim,takip etme bak işine!

-Ben rüyamda gördüm seni...

-Ya rüyanda gördüysen gördün. Bak işine diyorum, gelme!

O şimdi dervişlik yapıyor ya, elini bağıyor. Tanımıyorum adamı ben. Benimle beraber çarşıya doğru arkamdan geliyor.

Herkes bize bakıyor. Hani bunun arkasından birisi geliyor. Ben utancımın yerin dibine giriyorum. En sonunda sert yapıyorum. "Git lan!" Şimdi tersimi döndürüyorum ben, bu kalıyor. Yürü bak işine diyorum ben. Şeyh arıyorsan,

Nevşehir'de Abdullah Efendi'ye git bağlan. Ben şeyh falan değilim. O haldeyken, bakın Şeyh Efendi'ye bağlanmıyor adam.

Batıl. Anladınız mı batılı şimdi? Ben adama diyorum, benim şeyhim Abdullah Gürbüz Efendi, git ona bağlan, şeyh o.

Ona gidip bağlanmıyor o kimse. Batıl, çünkü batıl tevilci. Bakın batıl tevilci. Bütün alanlarda vardır bu. Allah muhafaza eylesin. Şimdi bu Kur'an için de geçerli mi? Evet. Şimdi çok Kur'an tefsiri var ya. Sizin bütün ümmeti Muhammed'in aklını fikrini kalbini imanını bulandıran karıştıran çok şey var. Bakın tevillerle alakalı dini çok iyi araştıran ehli sünnet alimleri toplamış. Bilhassa Hanefiler ve bilhassa İmam-ı Maturidi dizayn etmiş bunu. Uzak tevil: Yani manadan uzak, zayıf tevil manayla hiç alakası yok. Hoş olmayan tevil: Yani işte Allah'a peygambere neredeyse suç isnad eden şeyler. Zorlama tevil:

Yani oradan o mesele anlaşılmaz ama o zorluyor. Fasit tevil: Yapmış olduğu tevilin hiç aslı astarı yok. Pek bilinmeyen tevil:

Yani buna baktığımızda, kimse o noktada görüş beyan etmemiş, kimse orada toplanmamış, ümmet toplanmamış ama o kimse ne yapıyor, tevil ediyor onu veya anlamsız tevil, özensiz tevil, delilsiz tevil; delili yok. Garip tevil, fazla karışık tevil,

çirkin tevil, güçsüz tevil, kabul edilemez tevil, mezhebi tevil, yanlış tevil, batıl tevil, uydurulmuş tevil, bidat tevil... Bakın bunlar Kur'an-ı Kerim'i tevil edenlerin düşmüş oldukları girdaplar ve biz bu tefsirlerin hangisinde hangi ayeti kerimede nasıl bir tevil var bilecek noktada değiliz zaten...O yüzden bir Kur'an tefsir ettim diyen bir profesör çıkıp milletin huzuruna hadislerin hepsi de mevzudur, hadislerin hepsi de sahih değildir, benim bu tefsirimde hiçbir rivayet kullanılmamıştır,

deme cesaretine sahip ve biraz ilmi olsa veyahut da o ilim ehli konuşsa, o profesörün tefsirinin t'sine dahi bakılmaması lazım. Ve ilim dünyası, ilimle o kimseyi boğması lazım ama Türkiye'de veya İslam dünyasında bunun olması mümkün değil. Sebep? Çünkü Kur'an ve sünnet noktasına duran çok az alim, çok az fıkıhçı, çok az tefsirci, çok az şeyh efendi var.

Sıkıntı bu. Veyahut da bir üstadın birisi, şeyhin birisi kalkıp kendisini zamanın kutbu ilan edebiliyor. Birilerinin birisini rüyasında zamanın kutbu görmesi farklı bir şeydir. Ama bir kimsenin kendisini zamanın kutbu olarak ilan etmesi farklı bir şeydir veya bir üstadın kendisini zamanın kutuplarından birisi olarak ilan etmesi ve insanların buna ses çıkarmaması.

Sonra ne, hani iyi at yemini kendisi arttırmış ya, kutupluk yetmiyor nebilige sığıyor zaten. Çünkü durduracak bir organizasyon da yok. Ya düşünebiliyor musunuz? İslam dünyasında ülkemizde hadisleri komple reddedenler televizyon televizyon dolaşıyor. Hz. İsa aleyhisselamin yeniden yeryüzüne indirileceğini reddedenler televizyon televizyon dolaşıyor.

Mehdi Ala Resul'ün çıkmayacağını söyleyenler televizyon televizyon dolaşıyor. Velileri inkâr edenler, aslında ayet-i kerimeyi de inkâr ediyor, televizyon televizyon dolaşıyor bunlar veya Kur'an-ı Kerim ayetlerine bu Allah'ın ayeti olamaz diyen adamlar televizyon televizyon konuşuyorlar. İşin acı tarafı bu... Bunları Hazreti Pir, eşek sidiğinin üzerinde saman çöpünün üstüne oturmuş bir sineğin kendisini kaptanı derya görmesi olarak nitelendiriyor. 800 yıl öncesinde... Ve ne yazık ki bunlar böyle...

Eğer sinek kendi rey ile saplandığı tevilden geçse baht, o sineği Hüma yapar. Yani bu kimseler kendi kendilerince bu heva heveslerinden vazgeçseler, kendilerince bu hatalı davranışlarından vazgeçseler, hatalı fikriyattan vazgeçseler, hatalı sufilik anlayışından vazgeçseler, kendilerini Kuran'a sünnete raptetseler, kendilerini üstada raptetseler sineklikten çıkacak, ne olacak Hüma kuşu olacaklar. Ne yapacak? Cenab-ı Hak onu kendi katından ilimlendirecek. Lütfedecek. O tevazu etse,

o kendisini disipline etse Cenab-ı Hak onu ilmi ledün ile sevindirecek. Cenabı Hak onun kalbini açacak. Ona feraset verecek. Ona doğruyu gösterecek. Ona hakikati gösterecek. O hakikat ehli olacak. O hakikatin hakikatine doğru koşacak. Ama gel gör ki, o heva ve hevese, o nefsaniyete daldığından dolayı ne yazık ki kendini bir sinek hükmünde tutup kendini kaptan-ı derya zannediyor.

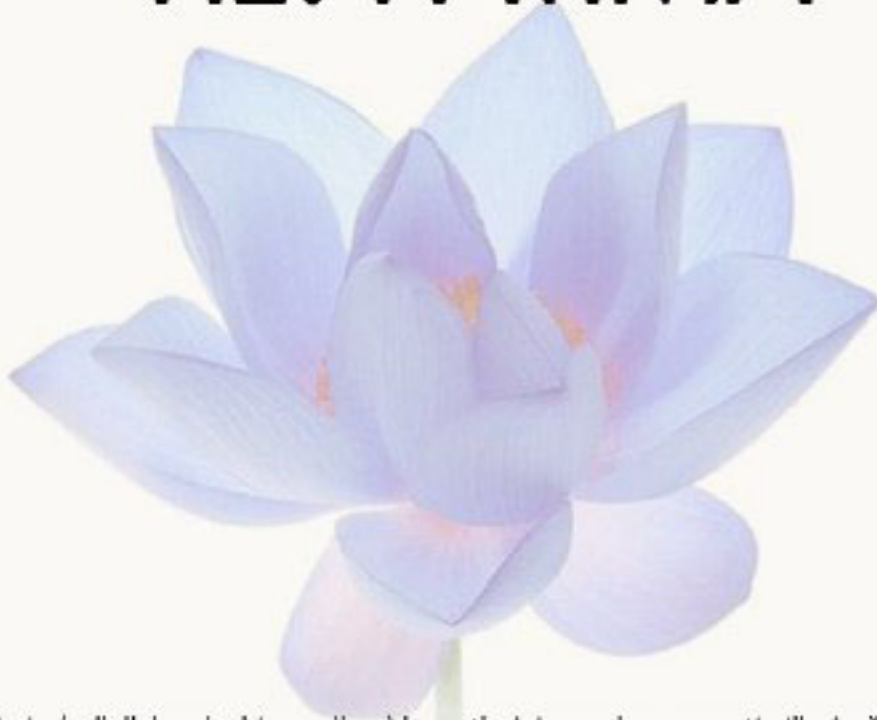
Bu ibret gözüne sahip olan sinek olamaz. Ruhu surete layık olmayacak derecede yüksek bir zat olur. Yani insanlar batılı terk ederlerse, insanlar delaletten kurtulursa, insanlar heva ve heveslerine, kendi reylerine uymaktan kurtulursa, insanlar rey sahiplerine uyarsa... Sufilikte, üstadıdır rey sahibi. Fıkıhta kimdir, büyük İmam-ı Azam'dır. İmamı Şafii'dir. İmam-ı Malik'tir. İmam-ı Hanbeli'dir. Hadiste Buhari'dir. Adam oturmuş, İmam-ı Buhari Hazretlerine en büyük yalancı diyor, haşa. Hep biz onu dinliyoruz ve bu fikir özgürlüğü oluyor bu ülkede. Bütün İslam dünyasının ve ehli sünnetin, Kuran'dan sonra dini anlamada ve yaşamada en önemli, birinci sırada kitap olarak gördüğü İmam Buhari'ye en büyük yalancı diyor adam. Profesör bunu söyleyen. Bunu söyleyen dinde ahkam kesen insanlar. Biz bunları televizyonlarda dinliyoruz. Bunlara belediyeler, AK partili belediyeler salon veriyorlar, para veriyorlar bunların cebine. Bunlar belediyelerin kültür programı dahilinde insanlara konferans veriyorlar. Bunların kimisi Ali Şeriatci kimisi Abdühcü. Evet bunlar hadisleri inkar eden, mezhepleri inkar eden, Kurani Kerim'in bazı ayetlerini ehli sünnete göre tevîl etmeyen, tevîli bozuk, özü bozuk, sözü bozuk, istikameti bozuk, kalbi bozuk, ahlaki bozuk kimseler... Bunlara AK partili belediyeler para verip konferans verdiriyorlar. Bunlar belediye belediye, il il, ilçe ilçe dolaşıp insanlara batıl tevîllerini anlatıyorlar. Ben Bursa'da görüyorum kocaman afişler. (Pandemi sürecinde dolaşmıyorum.) Konya'ya gittim. Konya'da hadis inkarcısı, Konya belediyesi kocaman kocaman billboardlara reklam yapmış. Gittiğim yerlerde görüyorum kendi kendime diyorum ki Allah'ım diyorum ya bunlar, bu insanların imanını ifsad etmek için mi uğraşıyorlar. Yani bu böyle yenilir yutulur şeyler değil. Bu batıl tevîlciler sufilikte, fıkıhta, hadiste, tefsirde, kelimada, akaidde her yerde var bunlar ve toplum dini bilmediği için adam konuşuyor ya, orada o konuşurken onu tartacak bilgisi yok ama o gösterişi yerinde, şatafatı yerinde; alkışlıyor onu. Neden? Adamın gösterişi yerinde, adamın bir titriği var. Adamın titriği var. Adam profesör, adam doçent, adam öğretim üyesi, adam araştırmacı-yazar. Sen nesin? E garip bir sufisin... Seni kim dinleyecek... Ama o, önünde arkasında şanı şöhreti var adamın. Ve bunlar toplumun tertemiz imanını bozuyor. Buna dur diyecek kimse de yok, bakın bunlara dur diyecek kimse de yok. Çok rahat hadisleri inkar ediyorlar, mezhepleri inkar ediyorlar, çok rahat İmamı Azam kim ki, İmam Buhari kim ki... Çok rahat, yani siz 15 yaşındaki bir çocuğa İmam Buhari derken çocuk diyor ki kim o büyük yalancı mı? Bu hale getirdiler. Yani siz birisine Hazreti Mevlana diyemiyorsunuz. Hz. Mevlana dediğinizde kim o sapık olan Mevlana mı? Evet, (onların dediğine göre) Hz. Mevlana sapık ve kafir, İbni Arabi hazretleri sapık ve kafir, sufiler sapık ve kafir, onlar tasavvuf dinine bağlılar... Bu batıl tevîlcilerden çekiyoruz ne çekiyorsak. Allah bizi muhafaza eylesin. Cenabı Hak cümlemizi korusun inşallah. Eğer bunlar bu hallerinden vazgeçerlerse Cenabı Hak tövbeleri kabul edendir, Cenabı Hak tövbe edip geri dönenlerin tövbelerini kabul eder. Çok ayet-i kerimede vardır hepimiz için geçerlidir, hepimizin bir günah perçemimizden tutar bizim... Biz tövbe edip geri dönenlerden olacağız. Rabbim cümlemizi tövbe edip geri dönenlerden eylesin inşallah.

MUSTAFA ÖZBAĞ
MESNEVİ ŞERİF ŞERHİ (1082/1089 Beyitler)

Derleyen: İlkyay BUĞDAYCI

HZ. FÂTİMA

Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) hazretlerinin son kızı, cennetin ilk çiçeği, Hz. Ali (radiyallahu anh) 'ın eşi, Hz. Hasan (radiyallahu anh) ve Hz. Hüseyin (radiyallahu anh)'ın annesi...

"Kızım Fâtımâ'nın nuru Allah (Celle celaluhu)'ın nurundandır ve kızım Fâtımâ göklerden ve yerden daha üstündür."¹ diye müjdelenen mübarek annemiz, Hz. Fâtımâ (radiyallahu anha) annemiz halifelerden Hz. Ali (radiyallahu anh) ile evlenmiştir. Onların evliliği dahi Allah(Celle celaluhu)'ın emri ile gerçekleşmiştir. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) "Ben ancak Allah(Celle celaluhu) emrettiği için Fâtımâ'yı (Ali'yle) evlendirdim."² buyurmuştur.

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Hz. Fâtımâ (radiyallahu anha) için "Cennete girecek ilk şahıs Fâtımâ'dır."³ diyerek müjdelemiştir. Fâtımâ (radiyallahu anha) annemiz sabrı ile de bizlere örnek olmuştur. Evliliği ise daima Kur'an ve sünnete uygundu ve İslam'ı büsbütün yaşamaktaydı. Babasının çektiği tüm sıkıntılara gösterdiği sabrı ve teslimiyeti ümmete yol gösterici olmuştur. Fâtımâ (radiyallahu anha) annemizin sabrı ve merhameti "Babasının annesi"⁴ künyesiyle anılmasına sebep olmuştur. Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e türlü türlü yapılan işkencelere şahit olmuştur. Allah(Celle celaluhu)'ın emirlerinin gerektiği gibi küffara küçük yaşta dimdik durmuştur. Cihadın kadınlarından olmuştur.

"Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) "(Allah'ın nuru) Allah'ın yüceltilmesine ve içinde kendi adının anılmasına izin verdiği evlerdedir..." ayetini okuduğunda birisi ayağa kalkıp "Bu evler, hangi evlerdir Ya Resullallah?" diye sorduğunda şöyle buyurdu: "Peygamberlerin evleri." Hz. Ebu Bekir(radiyallahu anh), Hz. Ali(radiyallahu anh) ve Hz. Fâtımâ (radiyallahu anha)'nın evine işaret ederek, "Acaba bu ev de o evlerden midir?" diye sorunca da şöyle buyurdu: "Evet onların en üstünlerindedir."⁵ buyurdu. Ne büyük nimettir o evlere..

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) vefat ettikten sonra Hz. Fâtımâ (radiyallahu anh)'nın güldüğü hiçbir zaman görülmemiştir.⁶ Hz. Fâtımâ(radiyallahu anha), Allah Rasûlü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) defninden dönen Enes bin Malik'e şöyle dedi: "Resûlullah'ın üzerine çarçabuk toprak atmaya eliniz nasıl vardı, gönlünüz nasıl razı oldu?"⁷

Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) kendi vefatından altı ay sonra Hz. Fatıma'(radiyallahu anha) nın vefat edeceğini bildirmiştir. İlgili hadis rivayeti özetle şöyledir:

H. Aişe(radiyallahu anha) anlatıyor: [Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in son hastalığında], Hz. Fâtımâ (radiyallahu anha), Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i ziyarete geldi. Yürüyüşü tam da (babasının) yürüyüşüne benziyordu. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem), 'Merhaba kızım / hoş geldin!' dedi, sağ veya sol yanına oturttu. Sonra gizlice ona bir şeyler söyleyince ağlamaya başladı. Sonra tekrar gizlice bir şey ona söylediğinde gülmeye başladı. Bunun ne anlama geldiğini soran Hz. Aişe'ye(radiyallahu anha) : 'Ben Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in sırrını ifşa etmem.' diyerek reddetmiş. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in vefatından sonra tekrar sorduğunda, Hz. Fâtımâ (radiyallahu anha) şunları söylemiştir:

İlk defa bana gizlice "Cebrail her Ramazan ayında bir defa Kur'an'ı bana arz ederdi / okurdu. Bu ramazanda bunu iki defa tekrarladı. Bundan ecelimin geldiğini anlıyorum." deyince ağladım. Bunun üzerine yine gizlice "Ailemin fertlerinden bana ilk kavuşan sen olacaksın ve sen cennet ehlinin kadınlarının hanımefendisi olmaya razı olmaz mısınız?" deyince ben de (sevincimden) güldüm."⁸demiştir.

Selman-i Fârisi, Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) kendisine şöyle buyurduğunu nakleder:

"Ey Selman! Kim kızım Fâtımâ'yı (radiyallahu anha) severse, o cennette benimle birlikte olacaktır ve kim ona düşmanlık beslerse yeri ateştir. Ey Selman! Fâtımâ'nın(radiyallahu anha) sevgisi yüz yerde fayda verir ki onların en kolayı, ölüm anı, mezara konulma zamanı, ameller tartıldığı zaman, mahşer yerinde, sır köprüsünden geçildiği zaman ve ameller hesaba çekildiği sırada. O halde kızım Fâtımâ (radiyallahu anha) kimden razı olursa, ben de ondan razı olurum.. Ben de kimden razı olursam, Allah (Celle celaluhu) ondan razı olur. Yine Fâtımâ (radiyallahu anha) kime gazap ederse, ben ona gazap ederim ve ben kime gazap edersem, Allah ona gazap eder. Ey Selman! Ona, zürriyetine ve takipçilerine zulmedene vay olsun!"[9] Rabbim bizleri onların rızasını kazanmayı ve şefaatine nail olmayı nasip etsin inşallah. Allah'ın (Celle celaluhu)' rahmeti ve selamı onların üzerine olsun.

Derya BAŞDAĞ

KAYNAKÇA

- 1) Bihârü'l – Envâr, c15, s. 10
- 2) Uyûn-u Ahbâr'ir – Rıza, c2, s.59
- 3) Lisânü'l Mizân – İbn-i Hacer, c4, s.16
- 4) Bihârü'l – Envâr, c43, s.16
- 5) Ed-Dürrü'l-Mensûr, c.6, s.203, Rûhü'l-Meâni, c.18, s.174, Tefsir-i Seâlibi, c.7, .
- 6) Belâzürî, Ensâb, 2/34
- 7) İbn Kesir, es-Siretu'n-nebeviye, 4/543
- 8) Buhârî, Fezâilü ashâbi'n-nebî, 12, İstizan, 43; Müslim, Fezâilü's-sahâbe, 97-99.

SABR-I SÜKÛN

Mağara...

Saklarken o taş soğukluğundaki bağında sevgililer sevgilisini, öz yurdundan, vatanından, sevdiklerinden, toprağından doğduğu yerden, annenin babanın mezarından ayrılıp yeni bir hayata doğru yolculuğa çıkarken siddik olanın yanağına süzülen gözyaşlarının hecesindeydi sabır. Bir ankebut şahitliğinde, yüzyıllar ertesine kalırken miras, kim bilir hangi acının, hangi giryanına gıpta ile bırakılacak olan bir Fahr-i Kâinat sükûtuna mirastı kalan.

Çöl...

Bir yazgıya şahitlik ederken, sabrın en güzide incisini kucaklayıp ebedi bir badenin ikramını tüm müminlerin gönlüne yudum yudum akıtan bir nümayişin hatırası. İsmail'in boyun bükürken İbrahim'in hançerine, taaa Hacer'in yazgısından emanet alınmış bir sabrın ertesine dem vuran; ikrar edip dönmeyen bir annenin metanetine daha körpe iken şahit olup ilk yudumun yanışının ikramıyla kanan. Aynı sürur ile teslim oluşun tekririnin, milyonlarca Müslüman'a ebedi kurbiyyet olarak teslim edilışinin özeti, sabır...

Kuyu...

Bir zifiri yalnızlığın sönerken yürekteki son demi, Cebrail'e kucak açıp Yusuf'u sarmalatan hasreti. Binlerce yıl Yusuf'u bekleyen kuyunun vuslata ererken bekleyişi, bir mübarek gecenin sükûtunda bağında avuttuğu kutlu misafirin titreyişine tesellisi... Gözyaşları ile ıslanan taşların, sabır taşına dönen bir ızdıraba şehadeti. Yakub'un gözlerini kitleyip milyonlarca Yakub'a ederken sirayet, yıllarca dökülen her damlada gözden gönle akan hasretin nalişiyle şahlanan tecellisi. Züleyha'nın da kapatırken gözlerinin nurunu dünyaya, Yusuf'un nuruyla aydınlatıp bezeten efsunkâr bekleyişin ahiri... Yakub'un gözyaşlarıyla başlayıp Züleyha'nın gözlerine mim çeken Yusuf kokulu hasreti, bir çöl yalnızlığında on bir yıldız, güneş ve ay ile şahit tutup Ahsenü'l Kasas'ı ilmek ilmek gönüllere okutturan sabır...

Çöplük...

Binlerce yıldır bağında topladığı kurtların, kuşların, leşlerin, haşeratın birikmiş öfkesini, bir "ahhh" dahi demeden söndüren bir sabrın, Eyyübî kader ile kedersizleşen yanışının nisyani. Öyle bir nisyan ki hangi derde derman olup hangi dertlinin dermansızlığında depreşeceği nice derde şifa olan sabır! 'Rahim' ve 'Kerim' olanın ikramının iblisin oyununa kandırmadığı bir Rahime'nin; gönüllere çerağ, dertilere deva, hastalara şifa olup aşkına katık ettiği bir bekleyişle dokuduğu muradı. Gönül ile dil arasındaki ince çizgide yol alıp zikrin cezbine sarılan kurtçukların cümlesine mihmandarlık yapan bir yüreğin yarasıyla can bulan sabır.

Ateş...

Davetine icabet eden bir peygamberin hasretiyle tutuşan o en büyük yangınının hüznünü çoğalttıkça çoğaltan bir bekleyişin özeti. İbrahim'in Rahman'a varmak için basamak ettiği o çılgın ateşin, aşkı ve teslimiyeti nispetince gonca gül açıp uçsuz bucaksız bir firdevse dönüşümünün adı olan sabır. Sare'nin aşkını bağrına yaslayıp İbrahim ile vuslatına şahitlik eden bir goncanın, tomur durup gül kokulu bir müjdeye fıskıran sevinci sabır...

Çivi...

Bir dostun sapladığı ihanet hançeriyle savrulup göklerin şerhiyle müjdelenen bir peygamberin fısıltısındaki çığlığın yumruk yumruk delerken bağrını, bir damla yaş olup kanlı gömleğine sinen sızısını unutturup gülümseten kederinin adı sabır. Çivinin hicap edip gül olan şefkatiyle sönerken derinliği, bağrına saplanıp nice mih gibi siyim siyim süzülen yalnızlığının vuslatla şenlenen serinliği sabır. İsa'nın gün gelip dönerken yeryüzüne, bir ulu ordunun gönderine çekeceği sancağın hilalinden nur saçan sabır.

Sabır
Sükûtun tecellisi
Sabır
Aşkın tesellisi
Sabır
Mecnun'un tebessümü
Sabır
Musa'nın bekleyişi
Sabır
Firakın gizlediği
Sabır
Hasretin en derini
Sabır
Vuslatın eceli
Sabır
Üç noktanın söylediği

SABİR
SABR
SAB
SA
S
.
.
.

Leyla Tuba TOPTAŞ

O'NUN BAHÇESİ

Burada hiç çirkin bir şey yok
O bahçede olayım
En cılız ot ben olayım
Ama orada olayım
Her pazar seninle cemalleşeyim
Senin nazarınla sulanayım
Gelişini beklerken çiçek açayım
Bir tebessümüne binlerce çiçek
O bahçede kırılısın dallarım
Dökülsün yapraklarım
Ve o bahçede can vereyim
Seninle doğmak kadar
Seninle ölmek de güzel...
Senin toprağına karışayım
Beni hiç kovma bahçenden
O güzel güllerinden
Senin kokunu alırım ben
Dağılsam
Toprak olsam da severim seni
Yeter ki bahçende toprak olayım
Zaten can bulmadan da sevmiştim seni...
Ah sevgilim
Bu bahçenin bu güllerin
Bu dünyanın tadı sensin

Ilgın CENGİZ

SABIR

Sabır neydi? Sabır; dağ ile denizin birleştiği ufuk noktasına doğru uzun uzun seyre dalıp derin bir iç çekiş miydi? Yoksa göz pınarlarından dudağına doğru süzülen gözyaşlarını iki dudağın arasına alıp kalbinin içine akıtıp orada Allah, Allah (Celle Celaluhu) diye zikretmek miydi? Sahi sabır neydi?

Doğumdan ölüme kadar olan yolculuğumuzda bir hayat düşünün; içerisinde aşk var, sevgi var, mutluluk var, günah var, haram var, helal var, hastalık var, haksızlık var, adaletsizlik var, hüznün var, acı, keder, gam, kasavet var... İşte bu duygular ile birlikte, yaşamayı sürdürmek/sürdürebilmek, derin bir ahlak ve nefis terbiyesidir. Cebrail (*aleyhisselam*) Hz. Muhammed Mustafa'ya (*sallallahu aleyhi ve sellem*) iman nedir, diye sormuş. Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, hayır ve şerriyle, kadere inanmandır, demiştir.¹ Kul, kaza ve kadere iman eder. Levh-i Mahfuz'da yazılı olan her şey vakti gelince zuhur etmektedir. Her birimiz yaşadığımız hayatın içerisinde farklı farklı imtihanlara tabi oluruz. Kimimiz sağlık ile sınanırız, kimimiz mallarımız ile, kimimiz evlatlarımız ile, kimimiz haksızlıklar ile, kimimiz sevdiklerimiz ile, kimimiz de nefsimiz ile imtihan oluruz. Bu imtihanlar içerisinde çoğu zaman yolun sonundaki mükâfatı göremez, nefsimizin peşinden gideriz. Bazen isyan eder bazen de sabırsız davranır sorgularız, "Neden?" deriz, "Neden ben?" ya da "Neden biz?"... Oysaki doğada her şey nasıl denge içerisinde var olsaydıysa hayatın içerisindeki denge de hüznün ve mutluluktan oluşmaktadır.

Sabır duygusu, Allah (*Celle Celaluhu*) tarafından bizlere verilen ve her birimizin fitratında var olan yaralarımızı, hüznlerimizi, kederlerimizi, kalp acılarımızı ve nefsimizi tedavi etmemize yardımcı olan kıymetli bir duygudur. Başımıza üzücü bir olay geldiğinde ya da haksızlıklara uğradığımızda nefsimiz ile mücadele ederiz. Nefis bize devamlı surette vesveseyi emreder. Bu sebeple sabretmemize, teslim olmamıza, tevekkül etmemize engel olur. Bizler de nefsimiz, şükürümüz, sabrımız ve vesveselerimiz arasında debelenip dururuz. Böylece imtihanın sırrına haiz olamayız. Neydi imtihanın sırrı? Rabbimizin rızasını kazanmak. **Müddessir Suresi, 7. Ayeti-i Kerime**'de, şöyle buyuruyor: Rabbin için sabret. Sabırdaki amaç sadece Rabbimizin rızasını gözetmektir. Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa (*sallallahu aleyhi ve sellem*) geçmiş peygamberler, veliler, evliyalar, mürşidi kamiller, dervişler, müminler geçmişten günümüze pek çok çileye, eziyete, musibete, zulme ve adaletsizliğe düşmüşler ancak sabretmişlerdir.

Göğsün mü daraldı? Bir musibet içerisinde mi buldun kendini? En sevdiğini sevgiliye mi teslim ettin? Haksızlıklar içerisinde mi ömrünü geçirdin? Her gün bir zulüm ile mi karşı karşıya kaldın? Güzelce bir abdest al. Yaşadıkların nefesine ne kadar ağır gelse de Allah'ın (*Celle Celaluhu*) huzuruna var. Namaz kıl, dua et. Dua ruhun gıdası ve Rabbine teslimiyettir. Seccadende konuş Rabbinle, Ya Rabbi de, dök içini. Ona (*Celle Celaluhu*) anlat her halini ve sabret dua ile, zikir ile sabret. Her daim dilini Allah'ın (*Celle Celaluhu*) zikri ile ıslak tut. Senin Allah'ı (*Celle Celaluhu*) zikretmen ve duan kalbine bir inşirah ve huzur verecektir. **Bakara Suresi 153. Ayet-i Kerime** şöyle buyuruyor: Ey iman edenler, sabır ve namazla yardım dileyin. Şüphesiz Allah sabredenlerin yanındadır.

Sabrın nihai noktası da tevekküldür. Sevgiliye teslim olmaktır. Bu sebep ile Allah (*Celle Celaluhu*) **Ankebut Suresi 59. Ayet-i Kerime**'de şöyle buyuruyor: "Onlar, sabreden ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimselerdir." Sabır, sızlanmadan nefsi Allah'la (*Celle Celaluhu*) birlikte bulundurmaktır.² Sabır sadece bela ve musibetlere karşı göstermemiz gereken bir teslimiyet değildir. Haramlardan uzak durmak günahı kebaire bulaşmamak ve bu noktada nefsi devamlı uyanık tutmak da sabırda takvanın göstergesidir. **Al-i İmran Suresi 200. Ayet-i Kerime** şöyle buyuruyor: "Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın."

Yaşadığımız her halde bir hayır aramalıyız. Ebû Yahya Suheyb İbni Sinan (r.a.)'dan şöyle rivayet edilmiştir. Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) buyurdu: Müminin durumu gıpta ve hayranlığa değer. Çünkü her hâli kendisi için bir hayır sebebidir. Böylesi bir özellik sadece müminde vardır. Seviyecek olsa şükreder, bu onun için hayır olur. Başına bir bela gelecek olsa sabreder, bu da onun için hayır olur.³ **Mü'min Suresi, 111. Ayet-i Kerime** ise şöyle müjdeliyor: Bugün ben, gerçekten onların sabretmelerinin karşılığını verdim. Şüphesiz onlar, kurtuluşa ve mutluluğa erenlerdir. Kaderimiz ya da insanoglu tarafından başımıza ne gelirse gelsin isyan etmemeliyiz. Kuran ve sünnet dairesinde aşkla, sabırla yaşam mücadelemize devam etmeliyiz. Sabır, sadece zorluklar karşısında gösterilmesi gereken bir duygu değildir. Manevi hayat yolculuğumuzda yaşanılması gereken güzel bir ahlak özelliğidir. Allah (*Celle Celaluhu*) bizleri güzel ahlaklı olanlardan eylesin inşallah.

Elif ASLAN

1- Müslim, İmân, 1; Ebû Dâvûd, Sünnet, 15; İbn Mâce, Mukaddime 9
2- Evliya Tezkiyeleri Çeviren Prof. Süleyman Uludağ syf 410
3- Müslim, Zühd 64

PSİKOLOJİK İYİ OLUŞ İÇİN ÖNEMLİ İLAÇ

Tüm iyi şeyler sabırdan sonra gelir. (Hz. Mevlana)

Zorlu bir dünya hayatı yaşamaktayız ama çaresiz değiliz. Çare ise karşılaşılan zorluklara şikâyet etmeden dayanmaktan geçmektedir. İsteklerin sabırsızlıkla karşılanmaya çalışıldığı bu dönemde, hazları hızla karşılama arayışının günümüz insanını mutlu etmeye yetmediği açıkça anlaşılmaktadır.

Oysa sabır, güçlü bir kişilikte bulunması gereken, psikolojik iyi oluşa olumlu etki yapan, kendini gerçekleştirmiş bireyin en önemli özelliklerinden biridir. Çünkü sabır insanı alır bir noktadan diğerine götürür, ilerletir, kazandırır. İnsan hayatının her alandaki başarısı, sabra bağlıdır. Ayrıca hedefe giden yolda zorluklarla mücadele etmek, yağmur görünce kaçmamak, soğuğu görünce yolundan dönmemek sabırla ilişkilidir. Sevmek de, etrafına iyilik etmekte sabretmek, hoşgöründe sabretmek, iyi bir anne olmak için çocuğuna sabretmek, hastalıkta, yoklukta eşine yoldaş olmakta sabretmek, iyi bir kul olmak için haramlara düşmekte sabır göstererek sonucu bekleme eğilimi, duygusal, bilişsel, davranışsal boyutlarda çözümleyici psikolojik bir süreç ve başa çıkmaya yardımcı bir tutumdur.

Hz. Peygamber de (sallallahu aleyhi ve sellem) sabrın önemini "Sabreden başarıya ulaşır." ve "Sabır, acı bir olayın yaptığı sarsıntıya karşı ilk anda gösterilen tahammüldür." (Buhârî, Cenâiz, 32) hadisi şeriflerinde buyurmuşlardır. Fakat burada dikkat çekmek istediğim bir nokta var ki o da sabır, haksızlıklara, tecavüze, harama, ailemize, inancımıza, ahlakımıza yapılan saldırılara katlanmak ve bunlara ses çıkarmamak anlamına gelmez. Çünkü kötülöklere sabretmek o zulmü, kötölüğü arttırır. Keza Hz. Ömer (radiyallahu anh) "Sabır, boyun eğmek değil, mücadele etmektir." buyurmuşlardır. Kötülük ve haksızlık karşısında susmak, gevşeklik göstermek sabır değil acizlik ve tembelliktir. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) "Ya Rabbi! Acizlikten ve tembellikten sana sığınırım" (Buhari, Cihad, 25) diye dua etmiştir. Ve "Sabır üçtür: Musibetlere karşı sabır, kullukta sabır ve günah işlememekte sabır..." Hz. Muhammed (sallallahü aleyhi ve sellem) Süyûti, Deylemî hadis-i şerifinde sabretmemiz gereken şeyler açıkça belirtilmiştir.

Bir başka önemli nokta ise dindarlık ile sabrın, sabırla psikolojik iyi oluşun ilişkisidir. Dindarlık sabrı geliştirdiği gibi sabır da dindarlığı geliştirmektedir. Dolayısıyla bir duygu olmanın ötesinde bilişsel yönden temellendirilip davranışa dönüştüğü ve tutumlaştığında karakter gücü olan sabır, hem manevî gelişimi hem de bireysel gelişimi desteklemek suretiyle psikolojik iyi oluşa katkı sağlamaktadır. "O halde güzel bir sabır ile sabret." (Mearic Suresi 5. Ayet-i Kerime)

Ve son olarak, sabrınızın zorlandığı zor günlerde İnşirah Suresi ile içinize ferah bir nefes çekmeniz dileği ile...

"Biz senin için (mutluluğun) göğsünü açmadık mı? Senden yükünü indirmedik mi? O senin sırtını ezen yükü. Senin şanını yüceltmedik mi? Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık vardır. Evet, zorlukla beraber bir kolaylık vardır.O halde boş kaldın mı, yine kalk (başka bir iş ve ibadetle) yorul. Ancak Rabbine yönel." (İnşirah Suresi 1-8. Ayet-i Kerimeler)

Nigara ÖZAK

ÇOCUKLARIMIZI UYUŞTURUCU

BAĞIMLILIĞINDAN KORUMANIN YOLLARI

Uyuşturucu bağımlılığı günümüzde giderek daha çok rastladığımız, çok küçük yaşlardaki çocuklarda dahi görülebilen bir tehlike haline geldi. Uyuşturucu kullanmaya başlayan kişiler incelendiğinde yaşam becerilerinde zayıf olduğu görülmektedir. Bu sebeple önleyici olarak ebeveynlerin çocuklarının stres yönetimi, problem çözme becerileri, hayır diyebilme, akran baskısıyla baş edebilme vb. yaşam becerilerini geliştirmeleri önemlidir. Bunlardan bazılarını inceleyelim;

Stres ve problemle baş etme: Uyuşturucu kullanan kişilerin uyuşturucuya başlama sebepleri incelendiğinde bu sebeplerden birinin ailevi veya dışardan gelen bir problemle karşı karşıya kaldıklarında kendilerini rahatlatmak, bu problemlerle baş edebilmek amacıyla başladıkları görülmüştür. Çocukları eğitirken bir problemle karşılaştıklarında bunu nasıl çözebilecekleri konusunda onlarla konuşulmalı, problemler onların yerine hemen çözülmemelidir. Hayat içinde olumlu duyguları barındırdığı gibi olumsuz duyguları da barındırmaktadır. Olumsuz duygular geldiğinde bunlara karşı dayanıklılıklarının olması ve bu duygularla baş edebilecek becerilere sahip olmaları gerekir. Bazen de istedikleri kadar baş etmeye çalışsalar da yine sonuçsuz kaldıklarında olumsuz duygulardan sıyrılabilecek bir noktada olmaları gerekir.

Hayır diyebilme: Uyuşturucu daha önce karşılaşmayan bir kişinin bakkalda veya başka bir yerde satın alıp bulabileceği bir şey değildir. Uyuşturucu arkadaş çevresiyle yayılır. Çocuklar bir gruba ait olmak, reddedilmemek için arkadaşlarından gelen teklifleri geri çevirmezler. Bazen de “Sen çocuk musun?”, “Süt çocuğu annesinden korkuyor” vb. cümleler gelen tekliflere evet demelerine yol açar. Çocukların tüm bunlara hayır diyebilmeleri gerekir.

Aşırı uslu, nazik çocuk diye nitelendirilen çocuklar uyuşturucu bağımlılığı konusunda risk altındadırlar. Aile ortamında çok güzelmiş gibi görünen bu durum, dışarda hayır diyemediği için yanlış bir akran çevresi ile karşılaştığında tehlike altında olmasına sebep olmaktadır. Çocukların aşırı uslu, aşırı nazik olması, hep yetişkinlerin çevresindekilerin sözünü dinlemesi, özgüveninin olmayıp çevreye göre şekillenmesi sağlıklı değildir. Çocuklar yeri geldiğinde hayır demeyi bilmeli, özgüvenli bir şekilde savunması gereken noktalarda kendini savunabilmelidir. Çocuk evde fikir verilen, görüşü sorulan konulara da dahil edilmeli, eleştirilmemelidir.

Özgüvenin yüksek olması sağlanmalıdır. Özgüveni en çok kıran yaklaşım eleştiri dilidir. Her yaptığı eleştirilen çocuklar yanlış akran gruplarıyla karşılaştıklarında yanlış davranışlara gerektiği gibi hayır diyememektedir. Olumsuz olan sosyal etkiye/baskıya müdahale etmek için özgüven önemlidir. Çocuklar helal dairede yaptıklarında mümkün olduğunca serbest bırakılmalıdır.

Akran çevresi: Uyuşturucu marketlerde satılan, kolaylıkla bulunup alınabilen bir madde değildir. Uyuşturucu kullanımı akran çevresi ile öğrenilir ve devam ettirilir. Bu sebeple çocukların vakit geçirdiği arkadaşları, vakit geçirilen mekanların sağlıklı olması gerekir. Aileler çocuklarının kiminle arkadaşlık ettiklerine dikkat etmeli, aileleriyle tanışmalı, sağlıklı arkadaş gruplarıyla vakit geçirmeleri için fırsatlar tanımalıdır. Sağlıklı çevre oluşturabilmek için çeşitli kurslara çalışmalarına yönlendirilebilirler.

Aile içi iletişim: Uyuşturucu bağımlıları ile yapılan çalışmalarda aileleri ile ilgili problemleri olan çocukların daha çok olduğu görülmektedir. Örneğin her istediği yapılan çocuklar aşırı tatminsizlik sebebiyle, başarıya duygusunu yaşayamayan çocuklarda yetersizlik duygularıyla yanlış yöne yönelebilirler. Çocukların sevildiklerini hissetmeleri önemlidir. Aksi halde beğenilmeye, sevilmeye aç bir çocuk yine yanlış yollara kayabilir.

Çocuklara uyuşturucu bağımlılığından korunması için bilgi vermek: Bu maddeyi en sonlara almamızın sebebi diğer konularda aileler çocuklarını yetiştirirken dikkatli davranmazlarsa bilgilendirmenin hiçbir anlamı kalmamasındandır. Örneğin hayır diyemeyen bir çocuk yanlış olduğunu bilse de kabul edecek, sevgiye aç bir çocuksa altesinden göremediği sevgiyi ilgiyi gördüğü arkadaşının isteklerini geri çevirmek istemeyecektir. Ya da sinirlenen çocuk uyuşturucu ile karşılaşrsa bir sinirle ailesine inat kullanmak isteyebilir. Bunların hiçbirini yapılmadıklarında çocuklar uyuşturucu bağımlılığına karşı riskli hale gelmektedir. Çocukların akran çevresinden yayılması sebebiyle uyuşturucu bağımlısı kişilerle karşılaşma durumunu tahmin edemeyeceğimizden, ailelerin bu konularda titizlikle davranması, önlem alması gerekmektedir.

Çocuğumuzun madde kullandığını nasıl anlarız?

Çocuğunuzu kucaklayın: Onu kucaklarken madde kullandığını gösterebilecek işaretlere, kokulara ve davranışlara dikkat edin. Özellikle eve geldiğinde veya arkadaşlarıyla buluştuktan sonra ona yaklaşarak göz bebeklerini kontrol edin. Örneğin kullandığı halüsinatif bir madde ise gözleri kızarmış, göz kapakları ağırlaşmış halde görülebilir. Uyarıcı bir madde kullanmış ise göz bebekleri büyür ve kişi normale göre daha hareketlidir. Uyuşturan bir madde ise göz bebekleri küçülür, davranışlarında uyuşukluk hali gözlemlenebilir. Yüz ve yanakları ise daha soluk halde olabilir.

Madde kullanımını gizlemek amacıyla parfüm kullanmaya başlarlar. Çünkü madde ağızda ve vücutta kendine has ve hatta bazen ağır bir koku bırakır. Çocuğunuzu kucaklarken bunu kontrol edebilirsiniz.

Çocukların duygu ve davranışlarındaki değişimi kontrol edin: Eski arkadaş çevrelerinden kopma ve yeni edindiği çevreyi ailesiyle tanıştırmaktan kaçınma bu çocuklarda görülebilir.

Aileden uzaklaşma, çokça yalnız kalma isteği: İçlerinde buldukları psikolojik durum sebebiyle (madde etkisi, pişmanlık, yoksunluk belirtileri) çokça yalnız kalmayı tercih ederler.

İlaç kullanma davranışı: Maddenin sebep olduğu ağrıları gidermek için çok sok ağrı kesici kullanma durumu da gözlemlenebilir. Ayrıca ailede kırmızı yeşil reçete ile satılan bir ilaç, ağrı kesici varsa madde bağımlısı genç maddeye ulaşamadığında bunları kullanabilir.

Özgüven eksikliği ve kişisel bakım ve temizliğine dikkat etmeme yine bu çocuklarda gözlemlenebilir.

Okula ilgide ani değişim: Bunun sebebi çocuğun birinci önceliğinin okul değil maddenin temin edilmesi ve kullanılmasıdır.

Para harcama alışkanlıkları: Madde kullanımı, kullanılan maddenin miktarının artması ya da daha ağır maddelere geçilmesi şeklinde olur. Dolayısıyla çocuğun gün geçtikçe daha da fazla para harcaması gerekir. Bu sebeple bu çocuklarda aldığı harçlıkları hızla tüketme, arkadaşlarından borç alma vb. davranışlar gözlemlenir.

Aşırı ve ani kilo kaybı, yüzde kızarmalar, vücutta yaralar görülen fiziksel değişimlere örnek olarak verilebilir.

Uyku değişiklikleri: kullanılan maddeye göre uzun süre uyumama, bazen de 2-3 gün uyku hali bu çocuklarda gözlemlenebilir.

“Çocuk anlatmayacak sizler hareketlerini takip edip halinde davranışlarında konuşmalarında bir değişiklik var mı takip edeceksiniz.

Önceden annesine laf yetiştiren genç şimdi aman anne ne olmuş hallederiz diyorsa sıkıntı var.

Kimyasal maddeler insanların beyinlerinde geri dönüşü mümkün olmayan hasar bırakıyor. O nedenle çocuklarınıza ve eslerinize dikkat edin.

Evli olup da eşine belli etmeden madde kullanan erkekler. Ebeveynlerine belli etmeden madde bağımlısı haline gelmiş gençler

Mesela evli bir erkek madde bağımlısıysa gece uyumak bilmez. Cinsel olarak da aktif olur. Sonra uyuduğu zaman 2 gün uyur. O madde madde bağımlısıdır. Kimyasaldır hem...

Çocuk kullandığında aktif zehir gibi olur. Kullandığı maddeye göre bir süre aktif olur.

Etkisi geçince 2-3 yatıp uyumak ister. Kullandıkları maddeye göre tepkileri değişir.

Çocuklarınız parayı nereye harcıyor arkadaşı kim bunlara dikkat edin.”

Üstad Mustafa ÖZBAĞ

Hümeyra SEVİNÇ

Kaynakça:

Ali Ünlü ve Uğur Evcin, Hayatın Renkleri Solmadan, İstanbul,2012

ÇAY SOHBETLERİ

Üzülme, dert etme can. Görebiliyorsan, dokunabiliyorsan, nefes alabiliyorsan, yürüyebiliyorsan ne mutlu sana. Elinde olmayanları söyleme bana, elinde olanlardan bahset can. Üzülme, geceler hep kimsesiz mi geçecek? Gidenler dönmeyecek mi? Yitirdiğin her ne ise; bir bakarsın yağmurlu bir gecede, veya bir bahar sabahında karşına çıkmış. Bil ki, güzellikler de var bu hayatta, gelgitlerin olmadığı bir hayat düşünebilir misin? Hüzün olgunlaştırır, kaybetmek sabrı öğretir. [Hz.Mevlana]

Ey güzelliklerin de var olduğu ümidiyle sabrını diri tutan dost. Hüzün ateşinde demlediğimiz çaydan kabul buyur da dumanı sabrına nefes, demi ruhumuza şifa olsun.

-Rasulullah (Sallallahu Aleyhi Vessellem) şöyle buyurmuştur. "Namaz bir nurdur, sadaka bir burhandır, sabır bir ışıktır." [Müslim,Taharet1] Ey kıymetli kardeşim, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi Vessellem) sabır bir ışıktır, buyurmuştur. Senin mücadelendeki sabrına ışık olan nedir?

-O'nun ikramıdır. Hangi nimette veyahut nankörlükte olursam olayım; beni bırakmayan, üzerimden elini çekmeyen, burnumun ucunu dahi göremezken, hiçbir şeyin manasını bilemezken; sarıp sarmalayan, kendine bağlayan lütfudur sabrım. Sabrımın ışığı da; O'nun tüm lütuflarının üzerinden tecelli ettiği Üstadımdır.

-Allah'ın emir ve yasaklarını gözet ki; Onun yardım ve desteğini daima karşında bulasın. Bolluk zamanlarında Allah'ın emirlerine bağlı kalmakla O'nu tanı ki; O da darlığa düşünce seni kurtarmak suretiyle seni tanısın. Bil ki; yardım ve zafer sabırla beraberdir. Tasa ve sıkıntının peşinde ferahlık, güçlüğün ardında kolaylık vardır. [Müsned1, 807] Ey kıymetli kardeşim, Allah'ın emir ve yasaklarını gözeterek, zorluklara sabredip, nimetlerine şükretmemiz gereken bu meşakkatli yolda senin sabrını kuvvetlendiren nedir?

-Bu da O'nun lütfudur amma eğer benim üzerimdeki tecellisini yazmam gerekirse; sabrımı kuvvetlendiren, tuttuğum eli bırakmamaktır, ümidimi kaybetmemektir. Bütün yolların O'na çıkacağına güvenmektir.

-Asra yemin ederim ki insan gerçekten ziyan içindedir. Bunlar ancak iman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır. [Asr Suresi, 3] Ey kıymetli kardeşim, Allah (celle celalehu)'ın müjdelediği o müstesna kimselerden olabilmek için tavsiyelerin nelerdir?

-"Kişi sevdiği ile beraberdir." O müstesna kimselerden olabilmeyi arzu etmek ve onlardan olanları sevmektir.

-Sürçü lisan ettiyse affola.

-Teşekkür ederim.

Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar. [Hac Suresi, 35] Rabbim cümlemizi o kullarının arasında ilhak eylesin.

AMİN.

Latife KARATAŞ ÖZBEK
ZEYNEP KOÇDEMİR

minik eller iş başında

TESBİH YAPIMI

MALZEMELER

- İp
- Renkli boncuklar
- İmame
- Makas
- Karton

YAPILIŞI

Tesbih boyutundaki bir ipe otuz üç tane renkli boncuklar sırayla dizilir.

İki ipin uç kısmına imame geçirilerek birbirine bağlanır.

İpli püskül yapımı için dikdörtgen şeklindeki kartona yukarıdan aşağıya doğru ip dolanarak sarılır.

Bir parça iple kartonun üst kısmındaki ip ortadan bağlanır.

Makasla kartonun alt tarafındaki ip kesilir.

Püskülün orta üst tarafından bir parça iple dolanarak sıkıca bağlanır.

Püskülün uçları aynı boyutta olacak şekilde makasla düzeltilir.

İpli püskül imamenin uç kısmına bağlanarak tesbih tamamlanır.

AYŞEGÜL SÜKÜT

GÜNLÜK VİRD

-Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye.

“ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA”

“YA RABBİ, PEYGAMBER EFENDİMİZ(SAV) HZ.LERİNİN RUHLARINA VE BÜTÜN GEÇMİŞ PEYGAMBER EFENDİLERİMİZİN RUHLARINA, CİHÂR-İ YÂR-İ GÜZİN EFENDİLERİMİZ; EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZUNNİREYN, ALİ-YEL MURTAZA (RA) HZ.LERİNİN RUHLARINA, AŞEREYİ MÜBEŞŞERENİN, EVLADI RESULULLAH, ZEVCE'Yİ RESULULLAH, İMAM-I HASAN, İMAM-I HÜSEYİN, YETMİŞİKİ ŞÜHEDANIN, ŞEHİD'İ KERBELANIN VE BÜTÜN ŞÜHEDANIN, TÜM ASHABI RESULULLAH HZ.LERİNİN RUHLARINA, İMAMIMIZ; İMAM-I AZAM EBU HANİFE, İMAM-I ŞAFİİ, İMAM-I MALİKİ, İMAM-I HANBELİ VE BÜTÜN MEZHEB İMAMLARININ ruhlarına hediye eyledik vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

“ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA”

“YA RABBİ, Pirimiz SEYYİD ABDULKADİR GEYLANİ,SEYYİD AHMED-ER RUFAYİ, SEYYİD AHMED EL BEDEVİ,SEYYİD İBRAHİM DUSİKİ, ŞEYH EBU-L HASAN EL ŞAZELİ, ŞAH-I NAKŞİBEND-İ MUHAMMED BAHADDİN,ŞAH-I MEVLANA CELALEDDİN-İ RUM-İ, ŞAH-I HACI BEKTAŞ-I VELİ, HACI BAYRAM-I VELİ,MEHMET MUHYİDDİN ÜFTADE, VEYSEL KARANİ,MUHYİDDİN ARABİ, NİYAZİ MISRİ ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarına hediye eyledik vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

“ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA”

“YA RABBİ, bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin, Müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akrabay-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına, hediye eyledik vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

100 defa “ SÜBHÂNALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAĞFİRULLAH EL AZİM.”

100 defa “ ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNA MUHAMMEDİN VESAHBİHİ VESELLİM”

1001 defa “ LA İLAHE İLLALLAH”(Tevhid en az 1001 defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KURAN OKUNUR, DUA EDİLİR.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez “ ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE'N-NAR ” ve yine yedi defa “Hasbinallahû ve ni'mel vekil”

Her namazdan sonra; normal namaz tesbihatı 33 defa “SÜBHANALLAH” , 33 defa “ ELHAMDÜLİLLAH”, 33 defa “ ALLAH HU EKBER” ve 1 defa “LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR” ve 300 defa “ LA İLAHE İLLALLAH”(Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.) Dua Edilir.

Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olandır.

SALAVAT-I SEB-A

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA SEYYİDİNA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA MÜRŞİDİNA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA ESADİNA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA HAYRULVERA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA ŞEMSÜDDÜHA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA BEDRÜDDÜCA

MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ
KEMALİHİ ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA NURÜLHÜDA

MUHAMMEDİN ABDİKE VE HABİBİKE VE RESULİKE NEBİYYUN ÜMMİYYUN
VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN'İN NEBİYYİ
ÜMMİYYU VE ALA ALİHİ VE SAHBİHİ VE SELLİM